

NOTAT

Finanstilsynet

7. november 2005

J.nr. 1911-0005
/CLU/BANK

Høringsnotat - Forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme

1. Generelle bemærkninger

Det skal indledningsvist nævnes, at en række brancheorganisationer har anført, at de principielt støtter nye tiltag mod hvidvask og terrorfinansiering, som er baseret på internationale standarder og EU-direktiver.

HTS, Lokale Pengeinstitutter og Den Danske Fondsmæglerforening har i deres høringssvar oplyst, at de tilslutter sig Finansrådets høringssvar.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening har i deres høringssvar oplyst, at de tilslutter sig de høringssvar, der kommer fra finanssektorens brancheorganisationer.

Rigsadvokaten tilslutter sig det høringssvar, som er afgivet af Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet (SØK).

Danske Guldsmede og Urmagere henholder sig til svaret fra Dansk Handel & Service.

I de høringssvar, der er modtaget fra Finansrådet og Realkreditrådet, fremsættes ønske om, at lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt udskydes til et senere tidspunkt end 1. januar 2006.

Organisationernes begrundelse for ønsket om en senere ikrafttræden er, at Danmark ikke er forpligtet til at gennemføre direktivet før end to år efter offentliggørelsen. Direktivet er endnu ikke offentliggjort.

Det påpeges, at Kommissionen i første halvdel af 2006 forventes at komme med en række fortolkningsbidrag, hvoraf nogle er bindende. Disse fortolkningsbidrag skal sikre, at 3. hvidvaskdirektiv fortolkes ens i de forskellige medlemslande.

Det påpeges endvidere, at den omstændighed, at Den Internationale Valutafond (IMF) kommer på besøg i Danmark i februar 2006 ikke kan begrundes, at lovforslaget træder i kraft allerede 1. januar 2006.

Endvidere peger Finansrådet, Realkreditrådet og Advokatrådet på, at lovforslaget forudsætter, at de virksomheder og personer, der er omfattet af lovforslaget, skal opbygge kundeprofiler, implementere risikostyringssystemer, foretage systemtilpasninger, udarbejde nye forretningsgange, udanne nye medarbejdere samt opbygge en ny compliance funktion. Organisationerne mener ikke, at det er muligt at have alle disse tilpasninger på plads fra årsskiftet.

Flere organisationer har desuden givet udtryk for et ønske om at lægge dele af lovforslagets bestemmelser ud i bekendtgørelser.

Kommentar:

Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) vedtog i juni 2003 40 reviderede anbefalinger. For at opfylde de internationale standarder skulle Danmark have gennemført anbefalingerne i national hvidvaskregulering i sommeren 2004. Danmark valgte dengang at udskyde gennemførelsen af anbefalingerne fra FATF med den begrundelse, at der i Kommissionen allerede på dette tidspunkt blev forhandlet om 3. hvidvaskdirektiv.

3. hvidvaskdirektiv foreligger nu i endelig form og forventes godkendt af ministerrådet i efteråret. Herefter vil direktivet blive offentliggjort og træde i kraft. Direktivet er i høj grad baseret på anbefalingerne fra FATF. På baggrund af 3. hvidvaskdirektiv og anbefalingerne fra FATF har regeringen udarbejdet forslag til ny lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Med hensyn til ønsket om at lægge dele af lovforslaget ud i bekendtgørelser skal det bemærkes, at dette ikke vil medføre en ændring af den retsstilling, som vil gælde for de personer og virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Hvidvaskloven skal stadig gennemføre 3. hvidvaskdirektiv. Desuden er der i høringssvarene ikke modtaget forslag til, hvilke bestemmelser der bør lægges ud i bekendtgørelser.

Bekendtgørelsen skal endvidere være udstedt senest ved lovens ikrafttræden, hvorfor det ikke vil få betydning for de pågældende bestemmelses ikrafttrædelsestidspunkt. De regler, der skal efterleves ved lovens ikrafttræden, vil derfor være de samme.

En fordel ved at udstede dele af hvidvaskforslagets bestemmelser i bekendtgørelsesform er, at de pågældende bestemmelser vil kunne ændres hurtigere, hvis de er udstedt i en bekendtgørelse frem for, hvis der skal en lovændring til.

Det er blevet overvejet, om de bestemmelser i hvidvaskforslaget, hvortil Kommissionen kommer med fortolkningsbidrag, er egnet til at udstede i bekendtgørelsesform.

Der er imidlertid tale om en lov, hvor mange af bestemmelserne er forbundne. Det vil således skabe en usammenhængende og uoverskuelig lov med risiko for tvivl om retstilstanden på området, hvis centrale bestemmelser placeres i bekendtgørelser.

Endvidere er mange af de regler, der indeholdes i lovforslaget, kontroversielle i den forstand, at de er udtryk for en afvejning af hensynet til borgernes krav på beskyttelse af private oplysninger over for hensynet til at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Sådanne regler bør af retssikkerhedsmæssige hensyn ikke kunne udstedes i en bekendtgørelse, men bør være underlagt den parlamentariske kontrol, som behandling af lovforslag er underlagt.

Endelig forventes de fortolkningsbidrag, de såkaldte gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen forventes at komme med senest 6 måneder efter direktivets ikrafttræden, ikke at medføre væsentlige ændringer af loven. Fortolkningsbidragene kan derimod muligvis medføre tilpasninger af fortolkningen af loven. Fortolkningsbidragene vedrører alene visse af direktivets bestemmelser. Det fremgår af bemærkningerne til hvidvasklovforslaget, at der vil blive udarbejdet vejledninger til hvidvaskloven. Disse vejledninger vil blive udarbejdet i samarbejde med brancheorganisationerne. Kommissionens fortolkninger vil, når de foreligger, kunne indgå i disse vejledninger.

Det vurderes således, at de regler, der findes i lovforslaget, ikke er egnet til at udskille i en bekendtgørelse.

Da en udskillelse af dele af hvidvaskforslagets bestemmelser ikke opfylder ønsket om et udskudt ikrafttrædelsestidspunkt, er det blevet overvejet om ikrafttræden af hvidvaskforslaget som en helhed skal udskydes.

Ved denne overvejelse er der sket en afvejning af, om ønsket om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering i overensstemmelse med de gældende internationale regler skal vige for hensynet til virksomhedernes legitime behov for at få mere tid til at indrette sig på de nye regler samtidig med, at erfaringer fra andre medlemslandes gennemførelse af anbefalingerne fra FATF samt 3. hvidvaskdirektiv kan inddrages i overvejelserne om indholdet af en ny hvidvasklov.

På baggrund af organisationernes bemærkninger, herunder særligt behovet for den fornødne tid til implementering af lovens krav, er det be-

sluttet at lovforslaget træder i kraft 1. februar 2006 med undtagelse af visse bestemmelser, der træder i kraft 1. januar 2007.

De bestemmelser, hvis ikrafttrædelse er udskudt til 1. januar 2007, er lovforslagets § 5, stk. 2, § 11, stk. 5, og § 18.

Lovforslaget vil blive fremsat som planlagt i november 2005.

Regeringens beslutning og begrundelsen herfor vil blive meddelt IMF og FATF inden IMF kommer på kontrolbesøg i februar 2006 for at undersøge, om Danmark har opfyldt de anbefalinger, som FATF kom med i juni 2003. Det må forventes, at IMF vil udtale kritik af Danmark. Kritikken kan formentlig nedtones, hvis lovforslaget er vedtaget inden IMF's besøg.

Finansrådet opfordrer endvidere til, at der nedsættes et lovforberedende udvalg med henblik på at udarbejde klarere og mere operationelle regler. Finansrådet understreger i denne forbindelse, at hensynet til den store omstilling, som institutterne skal gennemgå på et endnu ikke afklaret grundlag vejer tungere end hensynet til IMF's besøg i februar 2006.

Kommentar:

Konsekvensen af et lovforberedende udvalg vil være, at lovforslagets fremsættelse og dermed ikrafttræden udsættes. Vedrørende udsættelse af lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt henvises til det ovenfor anførte.

Som nævnt, fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at der vil blive udarbejdet vejledninger til loven i samarbejde med branchen. Disse vejledninger vil bidrage med en fortolkning af reglerne.

Finansrådet har i øvrigt været involveret i lovforslagets tilblivelse.

Det er i øvrigt gjort gældende, at det generelt er uhensigtsmæssigt, at lovforslaget ikke forholder sig til det lovudkast, som er indeholdt i delbetænkning om hvidvasklovgivningen, der er afgivet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet (Brydesholtudvalget). Det er hertil anført, at det ikke fremgår af lovforslaget, i hvilket omfang forslaget afviger fra Brydesholtudvalgets anbefalinger samt hvilke overvejelser, der ligger bag sådanne afvigelser.

Kommentar:

Brydesholtudvalgets delbetænkning blev sendt i høring i august 2004. De høringssvar, som blev modtaget dengang, er indgået i overvejelserne omkring udarbejdelsen af lovforslaget.

Brydesholtudvalgets anbefalinger, herunder det lovudkast, der er indeholdt i betænkningen, svarer i høj grad til indholdet i 3. hvidvaskdirektiv og anbefalingerne fra FATF. Brydesholtudvalget har dog også afgivet

visse anbefalinger, der er udtryk for en skærpelse af 3. hvidvaskdirektiv og anbefalingerne fra FATF. I det omfang Brydesholtudvalget har stillet forslag, der stiller større krav end 3. hvidvaskdirektiv, er disse forslag ikke medtaget i lovforslaget af hensyn til ikke at pålægge erhvervslivet unødige byrder. Dette gælder dog ikke reguleringen af advokaters "anden forretningsmæssige rådgivning", der ikke følger af 3. hvidvaskdirektiv. Hermed opretholdes den gældende retstilstand på området.

Det skal endvidere bemærkes, at Brydesholtudvalgets betænkning ikke inkluderer de reviderede anbefalinger fra FATF i sit lovudkast, og at udvalgets arbejde var færdiggjort før 3. hvidvaskdirektiv blev fremsat af EU-Kommissionen

Forsikring og Pension (F&P) gør i deres høringssvar opmærksom på, at § 7 i den gældende hvidvasklov, hvoraf det fremgår, at legitimationskravene ikke gælder, når transaktionen gennemføres til en konto, hvis indehaver allerede er legitimeret, bør fastholdes.

Kommentar:

Der er efter 3. hvidvaskdirektiv ikke mulighed for at bibeholde denne bestemmelse. Der er dog i henhold til lovforslagets § 16 mulighed for at forlade sig på oplysninger fra tredjemand. I disse tilfælde er der mulighed for at anvende allerede foretagne legitimation fra en anden finansiell virksomhed.

Finansforbundet og Finansrådet anfører, at det ikke er tilstrækkeligt til at sikre beskyttelse af de underrettede personer i overensstemmelse med artikel 27 i 3. hvidvaskdirektiv og betragtning nr. 32, at der udsendes en ny orientingsskrivelse i "Aktuel Orientering" til politimestrene.

Finansforbundet anfører endvidere, at orientingsskrivelsen "Aktuel Orientering" har været en nødløsning. Med baggrund i artikel 27 i 3. hvidvaskdirektiv mener Finansforbundet, at forholdet bør behandles i selve lovgrundlaget, så det sikres, at de relevante myndigheder og personer er bekendt med, hvilke forholdsregler, der skal tages. Dette vil skabe større tryghed for medarbejderne.

Finansrådet mener tilsvarende, at direktivbestemmelsen bør medtages i selve lovforslaget.

Kommentar:

Reguleringen af beskyttelse af de underrettede personer har været drøftet i Brydesholtudvalget. I betænkningen foreslår udvalget, at der udarbejdes en tilsvarende orientering vedrørende de personer m.v., der ikke er omfattet af den orientering, der allerede er udsendt. Denne orientering skal sikre, at alle de virksomheder og personer, der bliver omfattet af lov-

forslagets pligt til at indberette, beskyttes bedst muligt mod trusler m.v. fra den mistænkte.

Udvalget fandt i øvrigt ikke anledning til at komme med andre forslag på dette område, idet udvalget bemærkede, at en videregående beskyttelse end den, der gælder efter de nugældende regler, er et spørgsmål, der hører til den retsplejemæssige diskussion om de generelle regler for vidnebeskyttelse, der er behandlet i Retsplejerådet.

Finansrådet anfører, at det er urealistisk lavt, at de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet skønnes til 10.000 timer på samfundsplan. At de øgede forpligtelser er sat urealistisk lavt understreges af, at myndighederne selv vurderer at få et øget ressourceforbrug på knap 5 årsværk til administration af loven. Endvidere anfører Finansrådet, at lovforslaget bør forelægges for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen med henblik på forelæggelse for Virksomhedspanelet.

Kommentar:

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at konsekvenserne af forslaget ligger over 10.000 timer på samfundsplan. Denne vurdering er til brug for at fastlægge den videre lovgivningsproces i forhold til vurdering af byrder.

Lovforslaget er forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, der har gennemført en undersøgelse af de administrative konsekvenser for virksomhederne, der er indeholdt i lovforslaget.

De forventede administrative omstillingsomkostninger er opgjort til ca. 6 mio. kr. De løbende administrative omkostninger forventes at stige løbende i forbindelse med, at nye kunder i de finansielle virksomheder bliver omfattet af de nye regler om løbende overvågning. De løbende administrative omkostninger er derfor opgjort til at udgøre ca. 14 mio. kr. årligt i år 2010.

Der er i flere af høringssvarene påpeget redaktionelle fejl eller foreslået redaktionelle ændringer.

Kommentar:

Disse forslag er i vidt omfang fulgt.

2. Kontantforbud – særskilt høring

Som alternativ til lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 18, hvorefter forhandlere af genstande og auktionsholdere er omfattet af hvidvaskloven, når disse modtager kontantbetalinger på 15.000 eller derover, hvad enten betalin-

gen sker på én gang eller som flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet, er det foreslået at lade lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 18, udgå. I stedet foreslås det at indføre et kontantforbud, således at forhandlere af genstande og auktionsholdere ikke må modtage kontantbetalinger på 15.000 euro eller derover, hvad enten betalinger sker på én gang eller som flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Formålet med at indføre dette kontantforbud er – ud over at leve op til kravene i 3. hvidvaskdirektiv – at det vil undtage forhandlere af genstande og auktionsholdere fra hvidvasklovens anvendelsesområde med deraf følgende pligter. Desuden vil det betyde, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke skal føre tilsyn med de to persongrupper, hvis disse er undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 18, udgår. Bestemmelsen om et kontantforbud er sat ind i lovforslaget som en ny § 2.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet anfører, at det er vigtigt, at også erhvervsmæssige formidlere af handel med genstande omfattes af reguleringen. Der vil ellers være risiko for, at kontantbetalingerne sker til sådanne formidlere.

SØK gør endvidere opmærksom på, at bestemmelsen ikke er strafsanktioneret.

Kommentar:

Erhvervsmæssige formidlere er - i lighed med det nedenfor anførte vedrørende lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 18, - ikke omfattet af kontantforbuddet, da dette vil være en overimplementering af 3. hvidvaskdirektiv.

En strafbestemmelse til overtrædelse af kontantforbuddet vil blive indsat i lovforslaget.

Dansk Handel & Service (DHS) er grundlæggende af den opfattelse, at forslaget er en uhensigtsmæssig begrænsning af den frie handel. Der vil i øvrigt også ske nogle begrænsninger i de danske virksomheders muligheder for at indrette sig frit i forhold til resten af EU.

DHS ønsker endvidere fuld klarhed over bestemmelsens rækkevidde, eksempelvis om forslaget om et kontantforbud vil hindre en dansk virksomhed i at tage til England og afslutte en handel dér, såfremt denne handel indebærer en kontant betaling på 15.000 euro eller derover.

Der stilles også spørgsmålstegn ved, om salg på købekontrakter på mere end 15.000 euro, der betales kontant ved eksempelvis 6 afdrag, er omfattet af et kontantforbud.

Herudover gør DHS gældende, at forretningerne i dag blot skal overholde nogle administrative krav efter hvidvaskloven. Med lovforslaget vil det derimod være forbudt at modtage kontantbetalinger over 15.000 euro.

Endelig anføres det, at der kan blive tale om, at misligholdelse flyttes over på forretningen, hvis forretningen ikke kan modtage betalingen.

Samlet set ønsker DHS at være omfattet af hvidvaskloven, som hidtil, med deraf følgende pligter, samt at være under tilsyn med lovens overholdelse. Ved denne konklusion lægges der vægt på, at de krav og pligter, der følger af hvidvaskforslaget, i et vist omfang kan tilrettelægges af den enkelte virksomhed ud fra en risikovurdering.

Kommentar:

Det antages, at det er de færreste betalinger på 15.000 euro eller derover, der sker kontant. Betalinger af denne størrelse vil derimod typisk ske ved brug af elektroniske betalingssystemer eller check. Det vurderes derfor, at den praktiske virkning af et forbud mod, at forhandlere af genstande samt auktionsholdere modtager kontantbetalinger i denne størrelsesorden, er begrænset. I forhold til andre medlemslande har Belgien og Frankrig også indført forbud mod kontantbetalinger på 15.000 euro eller derover.

Såfremt betalingen sker i et land udenfor Danmark, er betalingen ikke omfattet af forbuddet.

Hvis betalingen sker via en købekontrakt i afdrag, vil betalingen være omfattet, idet kontantforbuddet gælder uanset, om betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Med hensyn til misligholdelse, vil der ikke være misligholdelse fra forretningens side ved ikke at modtage kontantbetalinger på 15.000 euro eller derover, idet der er tale om et forbud mod at modtage kontantbetalinger, der følger af lov.

DHS anser således kontantforbuddet for en større byrde end de administrative krav, som hvidvaskforslaget stiller til de omfattede virksomheder. Det bemærkes hertil, at de krav, der stilles til de omfattede personer og virksomheder, efter lovforslaget er mere omfattende end de krav, der stilles efter den gældende lov.

Der gøres i høringssvarene opmærksom på, at der ved anvendelse af udenlandske kreditkort ofte foretages anonyme indkøb for meget store beløb. Anonymiteten sikres via kreditkort fra bankkonti i skattelylande. Det foreslås derfor, at der ved samlede handler på 15.000 euro eller der-

over skal fremvises billedlegitimation i form af pas eller lignende, og at identitetsoplysningerne skal opbevares af sælgeren.

Kommentar:

Såfremt der stilles krav om legitimation ved køb af varer på 15.000 euro eller derover, hvad enten de sker kontant eller via kreditkort vil det være en overimplementering af 3. hvidvaskdirektiv og en byrde for de af lovforslaget omhandlede forhandlere. Der vil derfor ikke blive stillet krav om legitimation ved betaling med kreditkort på 15.000 euro eller derover.

Det er i høringssvarene endvidere blevet bemærket, at det ikke er afklaret nærmere, at forslaget "de facto" kun omfatter forhandlere af genstande af en vis værdi. Endvidere er det anført, at det ikke er belyst, hvorvidt ændringsforslaget er i overensstemmelse med FATFs anbefalinger.

Kommentar:

Forslaget gælder alle forhandlere af genstande. At forslaget "de facto" vil vedrøre forhandlere af højværdivarer såsom biler, antikviteter, ædelstene m.v. hænger sammen med, at det må anses for typisk at være disse brancher, som modtager kontantbetalinger af en sådan størrelsesorden.

Belgien har et tilsvarende forbud og er netop blevet evalueret af FATF. FATF tog ikke konkret stilling til effektiviteten af forbuddet set i forhold til, hvis forhandlerne var omfattet af hvidvaskreguleringen.

Det er desuden bemærket, at køb og salg af højværdigenstande kan være en velegnet metode til at sløre midlernes art og oprindelse, og at danske og udenlandske oplysninger indikerer, at handel med højværdigenstande er et aktuelt risikoområde for hvidvask, hvorfor forhandlere af genstande ikke bør undtages fra hvidvaskloven. I den forbindelse nævnes, at de administrative lettelser skal afvejes overfor hensynet til kriminalitetsbekæmpelse.

Kommentar:

Det følger af Brydesholtudvalgets betænkning, at betaling med højværdigenstande bør være omfattet af hvidvaskloven. Forslaget fra Brydesholtudvalget om at medtage betaling med højværdivarer i hvidvaskforslaget er udtryk for en overimplementering af 3. hvidvaskdirektiv og er valgt fra af hensyn til ikke at pålægge erhvervslivet unødige byrder.

Det vurderes desuden, at kontantforbuddet vil have den samme effekt på bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering som identificering af kunder, der betaler med 15.000 euro i kontanter eller derover.

3. Konkrete bemærkninger

Til § 1

Finansrådet mener, at Pengeinstitutternes Betalingsservice (PBS) og Dankort A/S bør være undtaget fra loven. Baggrunden for dette er, at loven ifølge bemærkningerne ikke omfatter Værdipapircentralen, ATP eller LD, idet de ikke har direkte kundekontakt. PBS og Dankort A/S har ifølge Finansrådet heller ikke direkte kundekontakt. I det omfang disse forudsætninger ændres, således at virksomhederne får direkte kundekontakt, vil der skulle foretages en vurdering af, om virksomhederne er omfattet af lovforslaget.

Kommentar:

Finansrådets bemærkning er efterkommet, og det er skrevet ind i bemærkningerne, at loven heller ikke omfatter PBS og Dankort A/S, da disse virksomheder ikke har direkte kundekontakt, samt at de undtagne virksomheder skal vurderes på ny, hvis virksomhederne får kundekontakt.

Udstedere af elektroniske penge - § 1, stk. 1, nr. 7

Det er i høringssvarene blevet bemærket, at der fortsat er usikkerhed omkring fortolkningen af bestemmelserne om e-penge, herunder i hvilket omfang mobiloperatører betragtes som udstedere af elektroniske penge.

Kommentar:

Finanstilsynet har truffet afgørelse om, at mobiloperatører er omfattet af bestemmelserne om udstedere af elektroniske penge, hvis mobiloperatørerne opfylder betingelserne i § 308, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. Finanstilsynets afgørelse af 24. maj 2004.

Der foretages således ingen ændringer af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 7.

Valutaveksling og pengeoverførselsvirksomhed - § 1, stk. 1, nr. 11

Ifølge bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 11, er postvirksomhed og pengetransportvirksomhed kun omfattet, hvis de overfører penge og andre værdier.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet er enig i denne præcisering af anvendelsesområdet, men finder det tvivlsomt, om den overførsel, der sker ved breve, pakker m.v., efter en naturlig forståelse er omfattet af formuleringen i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 11, "erhvervsmæssigt udøver virksomhed med overførsel af penge eller andre værdier". Dette skal blandt andet ses i lyset af, at der i bemærkningerne til forslaget henvises til note 4 til FATFs særlige anbefaling VI som fortolkningsgrundlag.

Såfremt det vurderes, at beskrivelsen i lovudkastet dækker transport af penge eller andre værdier i form af et brev eller en pakke, der skal transporteres fra et sted til et andet, vil det ifølge SØK være hensigtsmæssigt, at det enten nævnes mere klart i bemærkningerne, eller at loven nævner "overførsel eller transport af penge eller andre værdier".

Vurderes det, at beskrivelsen i lovudkastet ikke dækker disse former for pengeoverførsel, mener SØK, at det bør fremgå mere klart, at lovens dækning af sådan virksomhed ikke blot begrænses, men ophæves.

Kommentar:

Det er korrekt, at det er vanskeligt at foretage en klar afgrænsning af, hvornår og i hvilket omfang den virksomhed, som pengetransportvirksomheder/postvirksomheder udøver, er omfattet af anbefalingerne fra FATF og 3. hvidvaskdirektiv. Den rene pengetransport, hvor eksempelvis en pengetransportvirksomhed transporterer den daglige omsætning fra et varehus til varehusets bankforbindelse er ikke omfattet af anbefalingerne. Derimod vil pengetransportvirksomhed være omfattet, hvis der som led i transporten sker et ejerskifte, det vil sige, hvis retten til at disponere over pengene skifter fra en person til en anden.

Dette er præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

Finansrådet ønsker det præciseret, at pengeinstitutteres pengetransport i forbindelse med kontantforsyningen i Danmark ikke er omfattet af bestemmelsen.

Kommentar:

Dette er præciseret i bemærkningerne.

Erhvervsmæssig virksomhed - § 1, stk. 1, nr. 11, 12 og 16

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet bemærker, at såfremt udtrykket "erhvervsmæssigt", der anvendes i § 1, stk. 1, nr. 11, 12 og 16, ikke defineres i § 2, vil det være hensigtsmæssigt at medtage en definition (eventuelt i form af en henvisning) i bemærkningerne ved alle tre bestemmelser og ikke kun ved § 1, stk. 1, nr. 16.

Kommentar:

Definitionen af "erhvervsmæssigt" fremgår nu af bemærkningerne til alle tre bestemmelser samt i form af henvisninger.

Advokater - § 1, stk. 1, nr. 13

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet mener, at den nuværende regulering, hvor også "anden erhvervsmæssig rådgivning" er omfattet, bør bevares.

SØK henviser til bemærkningerne til 2002-lovændringen, hvor det blev fremhævet, at der var en brancheglidning, og at der derfor var et ønske om at stille de underretningspligtige rådgivere ens ved parallelle ydelser. Disse konkurrencemæssige betragtninger blev ifølge SØK gentaget i Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af et spørgsmål fra Erhvervsudvalget.

SØK gør endvidere opmærksom på, at den foreslåede ændring efter SØKs opfattelse vil betyde, at advokater, som de eneste, kan give visse former for forretningsmæssig rådgivning uden at være omfattet af loven, uagtet en sådan rådgivning ikke er et led i den særlige beskyttelse af advokaters virksomhed, jf. § 7 i lovforslaget.

SØK gør endelig opmærksom på, at det bør begrundes i bemærkningerne, hvorfor det nu findes hensigtsmæssigt, at bestemmelsen er i overensstemmelse med direktivet. Desuden bør bemærkningerne indeholde fortolkningsbidrag til en nærmere afgrænsning af, hvornår advokater er omfattet af hvidvaskloven

SØK fremhæver, at mere generel rådgivning ofte vil være det, der er brug for ved valg af hvidvaskmetoder eller kanaler til finansiering af terrorisme.

Politiets Efterretningstjeneste gør tilsvarende opmærksom på, at det ofte er generel rådgivning som eksempelvis valg af selskabsform, der gives ved valg af metoder til hvidvaskning eller terrorfinansiering, hvorfor det er uheldigt, at denne form for rådgivning undtages lovens anvendelsesområde.

Advokatrådet er tilfreds med ændringen af anvendelsesområdet for advokater.

Kommentar:

På baggrund af bemærkningerne fra SØK og Politiets Efterretningstjeneste er "anden forretningsmæssige rådgivning" sat ind i § 1, stk. 1, nr. 13. Hermed opretholdes den gældende retstilstand.

Begrundelsen for den gældende retstilstand er, at der inden for rådgivningsvirksomhed til stadighed sker en brancheglidning mellem de enkelte rådgivningstyper. "Anden forretningsmæssig rådgivning" foreslås derfor medtaget med henblik på at stille de forskellige indberetningspligtige rådgivningsgrupper ens.

Dette er skrevet ind i bemærkningerne til bestemmelsen.

Revisorer - § 1, stk. 1, nr. 14

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer gør opmærksom på, at betragtningerne vedrørende lovforslagets anvendelsesområde i relation til advokater også bør gælde i relation til statsautoriserede revisorer, idet disse ofte yder forretningsmæssig rådgivning i lighed med advokater.

Tilsvarende gælder for det forhold, at advokater, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 13, kun er omfattet af lovforslaget i relation til klienter.

Kommentar:

Bestemmelsen i lovkastet om revisorer er på samme måde som bestemmelsen om advokater direktivbestemt. 3. hvidvaskdirektiv begrænser ikke anvendelsesområdet for revisorer men kun for advokater. Da direktivet således ikke undtager anden forretningsmæssig rådgivning for så vidt angår revisorer, vil det være i strid med direktivet at undtage revisorer på samme måde som advokater i lovforslaget.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 13, er efterfølgende ændret således, at advokater, der yder "anden forretningsmæssig rådgivning", er omfattet af lovforslaget.

Bestemmelsen opretholdes.

Ejendomsmæglere - § 1, stk. 1, nr. 15

Dansk Ejendomsmæglerforening mener, at det er uden sagligt grundlag, at ejendomsmæglerne i Danmark er omfattet af hvidvaskloven. Foreningen opfordrer derfor til, at der ved kommende revisioner af hvidvaskdirektivet arbejdes for, at ejendomsmæglere i Danmark ikke omfattes af 3. hvidvaskdirektiv, alternativt at direktivets anvendelsesområde for ejendomsmæglere begrænses.

Foreningen mener ikke, at det er realistisk at forestille sig hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme gennem en ejendomshandel, idet der henvises til, at overdragelsen i Danmark skal anmeldes til såvel de danske skattemyndigheder som tinglysningmyndighederne. Myndighederne får herigennem kendskab til parternes nøjagtige identitet.

Endvidere henviser ejendomsmæglerforeningen til, at myndighederne har informationer om parternes økonomi, tidligere ejendomstransaktioner m.m., hvilket ifølge foreningen gør myndighederne i stand til – langt bedre end ejendomsmæglerne – at vurdere, om en transaktion kan have tilknytning til hvidvask m.v.

Endelig henviser foreningen til, at pengetransaktionerne i en ejendoms-handel foregår via en konto i et pengeinstitut, der også er omfattet af lovforslaget.

Kommentar:

Som påpeget af Dansk Ejendomsmæglerforening er bestemmelsen direktivbestemt. Det ville derfor være i strid med direktivet, hvis lovforslaget undtog ejendomsmæglere. Baggrunden for, at ejendomsmæglere er omfattet af direktivet, er, at det er ejendomsmæglerne, der har den direkte personlige kontakt med parterne i en ejendomshandel.

Forhandlere af genstande og auktionsholdere - § 1, stk. 1, nr. 18

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet mener, at bestemmelsen bør omfatte auktionsledere (og ikke blot auktionsholdere) samt betaling med højværdivarer (eksempelvis ædelmetaller, ædelstene, kunst, antikviteter, mønter og frimærker) i overensstemmelse med anbefalingerne fra Brydesholtudvalget. Det anbefales endvidere, at Auktionslederforeningen høres.

Politiets Efterretningstjeneste bemærker tilsvarende, at rækkevidden af lovforslaget på dette punkt begrænses i forhold til betænkningen fra Brydesholtsudvalget.

Kommentar:

Anbefalingerne fra Brydesholtudvalget om, at lovforslaget bør omfatte auktionsledere og betaling med højværdivarer, er udtryk for en overimplementering af 3. hvidvaskdirektiv og er ikke medtaget i lovforslaget af hensyn til ikke at pålægge erhvervslivet unødige byrder.

Efter høringen er det foreslået at lade lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 18, udgå. I stedet foreslås det at indføre et kontantforbud, således at forhandlere af genstande og auktionsholdere ikke må modtage kontantbetalinger på 15.000 euro eller derover, hvad enten betalinger sker på én gang eller som flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Der henvises til kommentaren om kontantforbud ovenfor.

Nationalbanken - § 1, stk. 1, nr. 19

Flere har peget på, at Danmarks Nationalbank ifølge bemærkningerne er omfattet af § 1. Dette fremgår imidlertid ikke af lovteksten.

Kommentar:

Danmarks Nationalbank er ved en fejl ikke blevet sat ind i lovteksten. Nationalbanken bliver sat ind i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 19.

Finansrådet ønsker bemærkninger om, hvad der gælder i relation til andre landes, EU-landes eller tredjelandes centralbanker. Finansrådet henviser i denne forbindelse til lovforslagets § 18, stk. 3, om korrespondentbanker og lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, om undtagelser fra legitimationskravene.

Kommentar:

Begrundelsen for, at Nationalbanken er omfattet af lovudkastet og den gældende lov, er, at Nationalbanken har bedt om at være omfattet af hvidvaskloven.

Det klargøres i forslagets § 20, stk. 1, at centralbanker ligeledes er undtaget. Dermed undtages centralbanker også fra forslagets § 18, stk. 3, jf. kommentaren til § 20 nedenfor.

Til § 2

Definition af politisk udsatte personer - § 2, nr. 6

Finansrådet og Realkreditrådet anfører, at bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6, efterlader uafklarede spørgsmål og er uanvendelige for den enkelte medarbejder.

Realkreditrådet anfører særligt, at begreberne "samarbejdsparter" og "medarbejdere" er uklare. Endvidere anføres det, at et realkreditinstitut ikke vil være i besiddelse af sådanne personrelaterede oplysninger.

Finansrådet anfører, at definitionen af politisk udsatte personers nærtstående, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, er for bred, idet direktivteksten kun medtager "umiddelbare familiemedlemmer eller personer, der er kendt som deres nære medarbejdere". Endvidere anføres det, at det i bemærkningerne bør understreges, at artikel 3 (8) i 3. hvidvaskdirektiv, der ligger til grund for lovforslagets § 2, nr. 6, navnlig tager sigte på lande, hvor der er udbredt korruption.

Kommentar:

Personkredsen "umiddelbare familiemedlemmer" i direktivet vil i lovteksten blive indskrænket til ægtefæller, registrerede partnere, børn og forældre, der svarer til den personkreds, som er omfattet af Kommissionens foreløbige overvejelser til fortolkning af definitionen (gennemførelsesforanstaltninger). Endvidere vil lovteksten blive ændret i overensstemmelse med direktivet, således at "samarbejdsparter" udgår. Endeligt klargøres det i bemærkningerne, at bestemmelsen har baggrund i korruptionsbekæmpelse.

Vedrørende det af Realkreditrådet anførte om, at realkreditinstitutter ikke er i besiddelse af sådanne personrelaterede oplysninger, er konsekvensen

af at være omfattet af hvidvaskloven netop, at sådanne oplysninger efter omstændighederne skal indhentes, når der er tale om kundeforhold med politisk udsatte personer.

Definitionerne vil blive afklaret i en vejledning, der udarbejdes i samarbejde med brancheorganisationerne.

Forsikring og Pension (F&P) anfører i deres høringssvar, at definitionen vedrørende politisk udsatte personer i lovforslagets § 2, stk. 6, er for bred. Definitionen omfatter blandt andet danske politisk udsatte personer, der er bosiddende i et andet land. F&P anfører, at såfremt der er tale om eksempelvis et dansk statsejet selskab, hvor bestyrelsesmedlemmerne er bosat i eksempelvis Sverige eller Tyskland, synes skærpede legitimationskrav, jf. lovforslagets § 18, stk. 4, at være unødvendige, hvorfor de skærpede legitimationskrav kun bør gælde personer bosat udenfor EU.

Kommentar:

Det af F&P anførte synes i højere grad at vedrøre lovforslagets § 18, stk. 4, hvortil henvises.

Til § 5

Realkreditrådet anfører, at den generelle opmærksomhedspligt forud for de situationer, hvor der opstår mistanke, ikke hænger sammen tidsmæssigt, idet mistanken først opstår efter den opmærksomhedspligt, som udløses af mistanken, skulle have været udvist.

Kommentar:

Bestemmelsen skal forstås således, at de af loven omfattede virksomheder og personer altid skal være opmærksomme på kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter særligt menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. De af loven omfattede virksomheder og personer skal således ikke først være opmærksomme, når mistanken opstår, hvilket klargøres i bemærkningerne.

Dansk Ejendomsmæglerforening anfører, at det i lighed med den gældende lov forudsættes, at det er muligt for virksomheden og de ansatte at vurdere, om en transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Der er kun helt generelle betragtninger over hvilke momenter, der kunne anses som mulige tegn, men herudover er virksomhederne helt overladt til sig selv.

Kommentar:

Der er ikke ændringer i forhold til den gældende lov, og det må antages, at de enkelte virksomheder er de bedste til at bedømme, om der er noget atypisk forbundet med en transaktion. Der vil i vejledningen til hvidvask-

loven, der udarbejdes i samarbejde med brancheorganisationerne, blive givet eksempler på atypiske transaktioner.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet anfører, at lovforslagets § 5, stk. 2, bør være strafbelagt, således at det strafbelægges at undlade at notere resultatet af en foretaget undersøgelse efter lovforslagets § 5, stk. 1.

Kommentar:

Lovforslagets § 5, stk. 2, vil blive strafpålagt i lovforslagets § 36, stk. 1.

Finansrådet anfører, at det er væsentligt, at resultaterne af de omtalte undersøgelser hører til pengeinstituttets interne arbejdsdokumenter, som den pågældende kunde ikke har adgang til at gøre sig bekendt med.

Kommentar:

Dette tilføjes i bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 2, 1. pkt.

Finansrådet anfører i samme forbindelse, at Datatilsynet skal tiltræde, at det er i overensstemmelse med persondataloven, at disse oplysninger registreres, uagtet at der måske aldrig sker en underretning til politiet.

Kommentar:

Datatilsynet har ikke haft bemærkninger til lovforslagets § 5 i deres høringssvar.

Til § 6

Finansrådet, Realkreditrådet, Finansforbundet og Dansk Ejendomsmæglerforening finder, at det ikke er operationelt, at indberetningspligten er knyttet til et strafferammekriterium, idet den pågældende medarbejder ikke har et detaljeret kendskab til hvilke straffebestemmelser, der findes i dansk lovgivning, og deres respektive strafferammer.

En så bred indberetningspligt vil efter Finansrådets opfattelse medføre, at enhver mistanke om en strafbar lovovertrædelse skal indberettes, og at hvidvaskloven får karakter af en "anmelderlov". Der henvises endvidere til, at et flertal i Brydensholtudvalget mener, at det kun vedrører alvorlige strafbare lovovertrædelser.

Kommentar:

Bestemmelsen er direktivbestemt, jf. artikel 3 (2) (5) (f) i 3. hvidvaskdirektiv. Der henvises endvidere i direktivets betragtning til rammeafgørelse 2001/500/RIA, hvoraf det fremgår, at alvorlige lovovertrædelser under alle omstændigheder bør indbefatte lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf på over et år.

I bemærkningerne til lovforslagets § 6 fremgår det, at det ikke er hensigten, at den enkelte medarbejder skal foretage en vurdering af, hvilken underliggende kriminalitet, der gør sig gældende. Vurderingen skal baseres på forskellighed fra normale kundehandlinger, fortielser og andre særegne og atypiske forhold hos kunden. Bemærkningerne svarer til Bydesholtudvalgets bemærkninger. Der ændres ikke i lovforslaget.

Underretning til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet - § 6, stk. 1

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet anfører, at sidste afsnit i bemærkningerne til § 6, stk. 1, kan give anledning til tvivl, hvorfor bemærkningerne enten bør præciseres eller udgå.

Kommentar:

Sidste afsnit i bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 1, vil blive præciseret.

Underretning til Advokatsamfundet - § 6, stk. 2

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet nævner, at det bør anføres, at Advokatsamfundets konkrete vurdering angår, om der er underretningspligt efter hvidvaskloven og ikke andre love.

Kommentar:

Det præciseres i lovteksten, at Advokatsamfundets konkrete vurdering angår, om der er underretningspligt efter hvidvaskloven.

Mistanker vedrørende hvidvask - § 6, stk. 3

Advokatrådet anfører, at det bør præciseres, at transaktionen skal sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til SØK eller meddelt, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet.

Kommentar:

Det præciseres i lovteksten og i bemærkningerne, at transaktionen skal sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet en underretning til SØK eller meddelt, at en underretning efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet foreslår, at der i lovforslagets § 6, stk. 3, tilføjes " jf. dog stk. 4", for at præcisere, at gennemførelsen af transaktionen ikke må finde sted i det i stk. 4 nævnte tilfælde (terrorfinansiering). Endvidere skal "politiet" i bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 3 og 4, erstattes med "Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet".

Kommentar:

Lovforslagets § 6, stk. 3, og bemærkningerne hertil ændres i overensstemmelse med de anførte bemærkninger.

Særligt vedrørende terrorfinansiering - § 6, stk. 4

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet foreslår, at det i bemærkningerne tilføjes, at der ved mistanke om finansiering af terrorisme på grund af Danmarks internationale forpligtelser ikke er mulighed for at gennemføre en transaktion, før SØK er underrettet, hvorfor SØK snarest vil tage stilling til en eventuel beslaglæggelse.

Bestemmelsen begrænser i øvrigt ikke pligten til indefrysning af midler i henhold til danske anordninger eller EU forordninger vedrørende sanktioner.

Finansrådet og SØK aftaler den praktiske fremgangsmåde ved underretninger, og Erhvervs- og Byggestyrelsen, der administrerer de nævnte sanktioner, og SØK koordinerer deres arbejde på området.

Kommentar:

SØKs bemærkninger indarbejdes i bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 4.

Politiets adgang til oplysninger - § 6, stk. 5

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet foreslår, at dele af bemærkningerne erstattes med "Bestemmelsen indeholder alene en henvisning til, at retsplejelovens almindelige regler finder anvendelse med hensyn til de oplysninger, der ikke indgår i underretningen".

Kommentar:

Bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 5, ændres i overensstemmelse med SØKs bemærkninger.

Til § 7

Advokatrådet anfører, at ordet "fastslår" i lovforslagets § 7, stk. 1, ændres til "vurderer", så det er i overensstemmelse med den danske oversættelse i artikel 23 i 3. hvidvaskdirektiv

Kommentar:

I den engelske udgave bruges ordet "ascertaining", som umiddelbart kan oversættes med konstatere. Den danske direktivtekst anvender ordet "vurdere". I lyset af den engelske tekst må ordet "vurdere" imidlertid forstås som "konstatere". "Konstatere" har samme objektive karakter som

ordet "fastslå", hvorimod "vurdere" indeholder et mere subjektivt element.

Lovteksten bibeholdes.

Advokatrådet anfører endvidere, at der i lovforslagets § 7, stk. 1, 2. pkt., tilføjes efter "retssagen" "eller vurderingen af klientens retsstilling".

Kommentar:

Bestemmelsen rettes i overensstemmelse hermed, jf. direktivets artikel 23 (2).

Advokatrådet anfører endelig, at de personer og virksomheder, der bistår en advokat før, under og efter en retssag, der er undtaget fra oplysningspligten, også bliver undtaget i forbindelse med vurdering af klientens retsstilling, hvilket fremgår af artikel 23 (2) i 3. hvidvaskdirektiv og betragtning nr. 21.

Kommentar:

Bestemmelsen i stk. 2 vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 9

F&P anfører, at bestemmelsen synes meget vid henset til, at FATF er en organisation af tilsynsmyndigheder, hvor der ikke er en parlamentarisk kontrol. Ordet "underretningspligten" i sidste pkt. bør ændres til "underretningen". F&P anmoder endvidere om, at det i bemærkningerne præciseres, hvad der menes med "registreret". Endelig bør oversigten over usamarbejdsvillige lande angives med en dato.

Kommentar:

Bestemmelsen er identisk med den gældende § 10 b i hvidvaskloven og følger af FATFs anbefalinger, hvorfor den ikke kan ændres.

Ordet "underretningspligten" i sidste pkt. ændres til "underretningen".

I bemærkningerne fremgår det, at de af loven omfattede virksomheder og personer blot skal konstatere, om transaktionen er med en fysisk eller juridisk person, etableret eller registreret i et land, der er optaget på FATFs liste over usamarbejdsvillige lande eller territorier. Der stilles ikke krav om, at de af loven omfattede virksomheder og personer skal undersøge registre i de pågældende lande. De skal blot, når de konstaterer, at den pågældende kunde er etableret eller registreret i et land på FATFs liste, underrette SØK.

Datoen på oversigten over lande på observationslisten er pr. februar 2005. Listen ajourføres 3 gange om året. Det ændres i bemærkningerne til oktober 2005.

Til § 10

F&P anfører i høringssvaret, at lovforslagets § 10 om legitimation ved mistanke om terrorfinansiering eller hvidvask ikke er det overordnede udgangspunkt, som det er beskrevet i bemærkningerne. F&P mener derimod, at lovforslagets § 11 om legitimation ved faste kundeforhold er udgangspunktet og foreslår derfor lovens opbygning ændret.

Kommentar:

Det er rigtigt, at normalsituationen vil være, at de af loven omfattede virksomheder og personer skal kræve, at en kunde legitimerer sig enten ved oprettelse af et fast kundeforhold, jf. lovforslagets § 11 eller fordi, der er tale om en lejlighedskunde, der foretager en transaktion over 15.000 euro, jf. lovforslagets § 13.

Kravet om, at kunder altid skal legitimere sig, når der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, der er omfattet af underretningspligten i lovforslagets § 6, er derimod et generelt krav, der er uafhængigt af, om der er tale om et fast kundeforhold, en lejlighedskunde, beløbets størrelse m.v. Det er med denne begrundelse, at lovforslaget er opbygget på den pågældende måde. Sammenhængen mellem §§ 10-13 tydeliggøres i bemærkningerne.

Til § 11

Realkreditrådet anfører, at der generelt er behov for supplerings og præcisering af denne bestemmelse.

Kommentar:

Bestemmelsen vil blive afklaret i en vejledning, der udarbejdes i samarbejde med brancheorganisationerne.

Legitimation af fysiske personer - § 11, stk. 2

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og Politiets Efterretningstjeneste anfører, at et pasnummer som alternativ til CPR-nummer ikke, isoleret set, kan erstatte CPR-nummeret i forhold til muligheden for efterforskning, hvor der er behov for fødedata.

Politiets Efterretningstjeneste efterspørger af efterforskningsmæssige hensyn et krav om kopi af passet.

Kommentar:

Dette krav stilles ligeledes i den særlige anbefaling nr. VII fra FATF om hvilke informationer, der skal medfølge en transaktion. Herefter kræves det, at der enten medfølger et nationalt identitetsnummer eller oplysning om fødselsdato og -sted.

Det indsættes i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 2, at et alternativ til CPR-nummer kan være pasnummer kombineret med fødedata (oplysninger om fødselsdato og fødselssted).

Med hensyn til krav om kopi af passet, behandles dette under kommentarerne til lovforslagets § 22.

Det er i øvrigt blevet bemærket, at det vil være ønskeligt, at legitimationskravene og registreringskravene efter hvidvaskloven er identiske med de regler, der gælder efter skattekontrolloven. Der henvises endvidere til de særlige regler for udenlandske kundeforhold i EU-rentebeskatningsdirektivets artikel 3 vedrørende legitimation af konto- og deponithaver. Det anføres hertil, at det er uhensigtsmæssigt med forskellige krav til samme produkt.

Kommentar:

Reglerne i § 8x i Skattekontrolloven vedrører kun banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, advokater og andre, der betaler eller godskrives indkomst fra opsparing i Danmark eller andre lande til umiddelbar fordel for en fysisk person, som ikke er fuldt skattepligtig i Danmark. Det vil sige, at kravene ikke omfatter alle personer og virksomheder, der omfattes af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Det er vurderingen, at der stilles krav i skattekontrollovens § 8x, som går videre end kravene i 3. hvidvaskdirektiv og anbefalingerne fra FATF. Da det er besluttet, ikke at stille større krav end direktivet foreskriver, vil der ikke blive ændret i kravene efter lovforslagets § 11, stk. 2.

Datatilsynet anfører, at det ikke er klart, hvorvidt der i lovforslagets § 11, stk. 2, sammenholdt med lovforslagets § 11, stk. 7, foreligger en retlig forpligtelse til at behandle oplysninger, herunder CPR-nummer, om kunderne, eller om dette er en konkret vurdering.

Kommentar:

Der er ifølge lovforslagets § 11, stk. 2, tale om en retlig forpligtelse til at indhente oplysninger om navn, adresse og personnummer på de af loven omfattede virksomheder eller personers kunder. Bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 7, giver mulighed for at foretage en mindre omfattende legitimation af kunden på baggrund af en risikovurdering. Det vil dog ikke være muligt med hjemmel i lovforslagets § 11, stk. 7, helt at undlade at

indhente oplysninger om navn, adresse og personnummer. Dette vil blive anført i bemærkningerne til § 11, stk. 7.

Da der således er tale om en retlig forpligtelse i henhold til § 11, stk. 2, vil indhentelse af navn, adresse og personnummer ske i overensstemmelse med persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, og § 11, stk. 2, nr. 1. Dette vil blive indført i bemærkningerne til § 11, stk. 2.

Legitimering ved faste kundeforhold - § 11, stk. 3

Finansrådet og Realkreditrådet ønsker en uddybning i bemærkningerne af, hvad "rimelige foranstaltninger" for at klarlægge en virksomheds ejer eller kontrolstruktur og for at identificere virksomhedens reelle ejere (fysisk ejerkreds) betyder, og hvor meget der kræves af institutterne i denne henseende.

Desuden bemærker Finansrådet og F&P, at betragtning 10 i præambelen til 3. hvidvaskdirektiv ikke kommer tilstrækkeligt frem i bemærkningerne. Ifølge betragtning 10 står det de af loven omfattede virksomheder og personer frit, om de vil vælge mellem at opfylde identifikationskravet for reelle ejere ved at anvende oplysninger fra offentlige registre, anmode kunderne om oplysninger eller på anden måde.

Kommentar:

Det indføres i bemærkningerne, at "rimelige foranstaltninger" er udtryk for, at der er tale om en konkret vurdering fra den forpligtedes side i forhold til, hvor indgående undersøgelser, der skal iværksættes for at klarlægge virksomhedens ejer- eller kontrolstruktur.

I relation til, hvor meget der kræves af institutterne for at opfylde kravet i lovforslagets § 11, stk. 3, er der i 3. hvidvaskdirektiv anvendt udtrykket "risikobaserede og passende foranstaltninger". Dette forstås således, at den konkrete indhentning af oplysninger afhænger af den forpligtedes vurdering af risikoen ved den pågældende kunde.

Hvad der nærmere ligger i "rimelige foranstaltninger" vil blive afklaret i en vejledning, der udarbejdes i samarbejde med brancheorganisationerne.

Desuden indføres det i bemærkningerne, at det står virksomhederne frit for, hvordan identifikationskravet af en virksomheds reelle ejere opfyldes – svarende til direktivets betragtning 10.

F&P anfører, at pligten efter lovforslagets § 11, stk. 3, til at træffe rimelige foranstaltninger for at klarlægge virksomhedens ejer- og kontrolstruktur samt til at identificere virksomhedens reelle ejere er vidtgående og er forbundet med betydelige administrative ressourcer.

F&P foreslår i den forbindelse, at identificering og indhentelse af dokumentation for et selskabs fysiske ejerkreds overlades til en central offentlig myndighed, der én gang for alle forestår identificering af disse ejere.

Med henvisning til muligheden for at anvende et offentlig register til brug for identificeringen, jf. 3. hvidvaskdirektivs betragtning 10, anfører F&P, at de anser registrering af ejerkredsen i selskaber som A/S, ApS, K/S og I/S hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tilstrækkelig. Således kan identificering af ejerforhold i de pågældende virksomheder altid kontrolleres, hvis det efterfølgende bliver nødvendigt. F&P anfører i den forbindelse, at såfremt et selskab er børsnoteret (handles på et reguleret marked) er det ikke nødvendigt at identificere selskabets fysiske ejerkreds, jf. lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 2. F&P foreslår desuden, at bemærkningerne i højere grad bør svare til direktivets betragtning 10 vedrørende muligheder for at indhente oplysninger til brug for identificeringen.

Endelig efterspørger F&P en forklaring af "reguleret marked" i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3.

Kommentar:

Registreringen af et selskab hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ikke ensbetydende med, at der er foretaget en identificering af en virksomheds reelle ejere. Bestemmelsen i aktieselskabslovens § 28a om, at en aktionær skal meddele selskabet om besiddelser, der udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalens stemmerettigheder eller besiddelser, hvis pålydende værdi udgør mindst 5 pct. af aktiekapitalen, medfører ikke en pligt til at videregive disse oplysninger til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er derfor ikke muligt at forlade sig på, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ligger inde med oplysninger om en virksomheds reelle ejerkreds.

Selskaber, som er optaget til handel på et reguleret marked, er, jf. lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 2, undtaget fra legitimationskravet i lovforslagets § 11, stk. 3, herunder krav om at identificere den reelle ejerkreds. Dette skyldes, at enhver, der besidder aktier i sådanne selskaber, straks skal give meddelelse til det regulerede marked om besiddelser af aktier i selskabet, jf. § 29 i værdipapirhandelsloven. Det regulerede marked (dvs. fondsbørsen eller den autoriserede markedsplads) indberetter straks oplysningerne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der er således forskel på den information om den reelle ejerkreds, som tilgår Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med en generel registrering af visse selskabsformer og i forbindelse med, at et selskab optages til handel på et reguleret marked.

De informationer, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ligger inde med i dag, kan således ikke med sikkerhed opfylde lovens krav om identificering af en virksomheds reelle ejere.

Der er desuden ikke planer om, at en central offentlig myndighed skal stå for identificering af virksomheders reelle ejere.

Vedrørende forslaget om, at bemærkningerne i højere grad bør svare til direktivets betragtning 10, henvises til kommentaren vedrørende Finansrådets og F&Ps bemærkninger til lovforslagets § 11, stk. 3.

Lovteksten vil blive ændret med en henvisning til lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 2.

"Reguleret marked" er defineret i lovforslagets § 2, nr. 3, hvorfor ønsket om en forklaring i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 3, ikke vil blive imødekommet.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer anfører, at krav om identifikation af reelle ejere giver en vis belastning af de administrative rutiner ved etablering af kundekontakt. De ønsker derfor af konkurrencemæssige hensyn, at det undersøges, hvorvidt disse krav svarer til de krav, der vil blive stillet i andre lande.

Kommentar:

Da bestemmelsen svarer til de krav, der stilles i 3. hvidvaskdirektiv, vil der blive stillet tilsvarende krav i andre EU-lande.

Oplysninger om formål med forretningsforbindelsen - § 11, stk. 4

F&P har vanskeligt ved at se, i hvilke situationer det er nødvendigt at indhente oplysninger om kundens formål med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf. F&P opfordrer derfor til, at dette præciseres i bemærkningerne.

Kommentar:

Som F&P anfører, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 4, kan der være situationer, hvor formålet ikke fremgår af aftalen, som det ofte er tilfældet ved pensions- og livsforsikringsaftaler.

Hvorvidt oplysninger skal indhentes efter lovforslagets § 11, stk. 4, afhænger af karakteren af det konkrete forretningsforhold, som det også fremgår af bemærkningerne og kan ikke specificeres yderligere. Der vil derfor ikke blive foretaget ændringer i bemærkningerne.

Overvågning af løbende kundeforhold - § 11, stk. 5

F&P anfører, at det bør præciseres i bemærkningerne, at der må være tale om en foranstaltning, der alene skal tages højde for i tilfælde, hvor der med baggrund i selskabets kendskab til kundeforholdet synes særlig anledning hertil.

Realkreditrådet forsår, at den løbende overvågning gøres risikobaseret. Desuden forudsættes det, at løbende opdatering af kundeoplysninger ikke er nødvendig, hvis der ikke er løbende kontakt til kunden.

Finansrådet ønsker belyst, hvad der nærmere ligger i løbende overvågning af kundeforholdet, at denne kan foretages ud fra en risikovurdering, og hvornår en risikobaseret løbende overvågning er tilstrækkelig til at opfylde lovens krav.

Kommentar:

Det er anført i loven og bemærkningerne, at dokumenter, data eller andre oplysninger om kunden løbende skal ajourføres. Dette er en del af den løbende overvågning. Bestemmelsen pålægger ikke yderligere kontakt med kunden, end hvad man normalt har. I øvrigt præciseres det i bemærkningerne, at der ved løbende overvågning forstås, at virksomheden eller personen med jævne mellemrum skal gennemgå kundens forhold for at se, om der forekommer usædvanlige transaktioner set i forhold til det, kunden har oplyst i overensstemmelse med lovforslagets § 11, stk. 4, og set i forhold til den viden, som virksomheden eller personen i øvrigt har om kunden. Ud fra disse oplysninger har personen eller virksomheden mulighed for at vurdere, om der er tale om et kundeforhold, hvor der er større eller mindre risiko for hvidvask eller terrorfinansiering (kundeforholdets risikoprofil).

Det fremgår af lovforslagets § 11, stk. 7, at den løbende vurdering kan foretages ud fra en risikovurdering. Der findes derfor ikke at være behov for en yderligere præcisering i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 5.

Der er ikke, som anført af Finansrådet, en pligt til at inddele kunder i risikoprofiler. Men det følger af, at der skal foretages en (risikobaseret) løbende overvågning af kundeforhold og en løbende ajourføring af kundeoplysninger, at personen eller virksomheden, der foretager opdateringen, tager stilling til kundens risikoprofil.

Risikobaseret legitimationsprocedure - § 11, stk. 7

F&P opfordrer til, at det på områder med lav risiko, som eksempelvis lovforslagets § 19, præciseres i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 7, at de forpligtede kan foretage legitimation - uden indhentelse af

kopi af dokumenter - ved at modtage CPR-numre, der allerede i dag løbende sammenlignes med CPR-registeret.

Kommentar:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 7, at i lavrisikotilfælde, som er omfattet af lovforslagets §§ 19 og 20, skal kravene i lovforslagets § 11, stk. 1-5, ikke opfyldes.

Det vil blive indsat i bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 7, at en mulig lempelse af legitimationsproceduren efter lovforslagets § 11, stk. 1-5, kan være at nøjes med at modtage oplysning om CPR-nummer og i stedet sammenkøre dette med CPR-registeret.

Finansrådet ønsker en afklaring af, hvordan en virksomhed skal kunne godtgøre overfor den myndighed, der fører tilsyn med virksomheden, at den valgte risikobaserede procedure efter lovforslagets § 11, stk. 7, er tilstrækkelig.

Kommentar:

Kravet betyder, at en virksomhed eller person på forespørgsel fra myndigheden skal kunne begrunde, hvorfor den pågældende legitimationsprocedure er valgt, herunder de hensyn, der ligger til grund for den valgte risikovurdering. Hvis virksomheden eller personen ikke kan begrunde den lempeligere procedure ud fra en saglig risikovurdering, kan proceduren ikke anvendes.

Det vil blive nærmere klarlagt i vejledningen til loven, hvilke hensyn, der kan indgå i vurderingen af, om der kan foretages en lempeligere legitimationsprocedure.

Kundeforhold etableret før 1. juli 1993 - § 11, stk. 8

F&P finder, at kundeforhold etableret før 1. juli 1993 fortsat skal være fritaget i forhold til legitimationskravet, idet det ellers vil pålægge virksomhederne store administrative byrder og er vanskeligt at gennemføre i praksis. Desuden finder F&P, at identifikation for disse kunder er irrelevant, når det ikke siden 1993 har været nødvendigt at foretage identifikation.

Finansrådet anfører tilsvarende, at kravet om identifikation af disse kunder "på et passende tidspunkt og på grundlag af en risikovurdering" er for uklart.

Kommentar:

Kravet kan ikke undlades, idet det følger af 3. hvidvaskdirektivs art. 9 (6), der ligeledes anvender ordet "på et passende tidspunkt og på grundlag af en risikovurdering". Kravet fastholdes derfor i lovforslaget.

Hvad der nærmere ligger i kravet vil blive afklaret i en vejledning, der udarbejdes i samarbejde med brancheorganisationerne.

På baggrund af hørings svarene, hvori der er givet udtryk for, at implementeringen med lovforslagets § 11 indeholder betydelige vanskeligheder for de personer og virksomheder, der skal overholde bestemmelsen, er det blevet besluttet, at de lempeligere krav vedrørende kundelegitimation m.v., der findes i lovforslagets § 11, stk. 8, skal gælde for alle kundeforhold, der er etableret før lovens ikrafttrædelse – og ikke bare for kundeforhold, der er oprettet før 1. juli 1993.

Det vil endvidere blive tilføjet til bemærkningerne, at "på et passende tidspunkt" skal ses i sammenhæng med de øgede byrder, som de af loven omfattede virksomheder og personer i øvrigt pålægges.

Til § 15

F&P henviser til, at forordningen om hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, er under udarbejdelse. Det fremgår endvidere af et notat til EU specialudvalget, at det er hensigten, at § 15 i hvidvaskloven skal udgå, når forordningen vedtages, således at forholdet alene reguleres i denne.

F&P finder det endvidere uhensigtsmæssigt, at der ved brug af hvidvaskloven skal søges information i forordningen, hvorfor bestemmelsen bør opretholdes og eventuelt ændres, så den bringes i overensstemmelse med forordningen.

Dansk Aktionærforening finder det rigtigst, at bemærkningerne til lovforslaget ajourføres med det fremsatte forordningsforslag om hvilke oplysninger, der skal medfølge en pengeoverførsel.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet henviser til, at det er tvivlsomt, om lovforslagets § 15 er i overensstemmelse med FATFs særlige anbefaling nr. VII. Endvidere finder SØK ikke, at udkastet til § 15 skal forsøge at foregribe, hvordan den særlige anbefaling muligvis vil blive fortolket i en forordning.

Finansrådet anfører, at bestemmelsen i § 15, stk. 5, er snævrere end den fortolkende note til FATFs særlige anbefaling nr. VII, idet den danske bestemmelse er begrænset til betalinger inden for EU- eller EØS-lande i modsætning til pkt. 10 b i den fortolkende note til den særlige anbefaling. Bestemmelsen bør således også omfatte clearings- og afviklingssystemer i lande uden for EU i overensstemmelse med den fortolkende note. Endvidere anfører Finansrådet, at den fortolkende note også vedrører bank-

til-bank transaktioner, hvorimod den danske bestemmelse alene omhandler clearings- og afviklingsøjemed.

Finansrådet anfører endeligt, at implementeringen af lovforslagets § 15 kræver større systemtilpasninger, hvorfor det er nødvendigt med minimum et års implementeringsfrist fra lovens vedtagelse. Tilsvarende må det forventes, at den kommende forordning vil medføre yderligere tilpasninger, hvilket også må tages i betragtning.

Det er i øvrigt bemærket, at det ville være ønskeligt, såfremt det blev anført i lovforslagets § 15, at IBAN-nummeret skal medfølge en pengeoverførsel og ikke kun kontonummeret.

Kommentar:

Der er på nuværende tidspunkt uafklarede forhold i forslaget til forordning om hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel. De uafklarede forhold vedrører blandt andet minimumsgrænsen og om EU kan anses for et samlet retsområde. Af hensyn til ikke at implementere forkert er det derfor fundet mest hensigtsmæssigt at vente med gennemførelsen af FATFs særlige anbefaling nr. VII, indtil en forordning er vedtaget.

Det er derfor besluttet at bevare den gældende lovs § 4, stk. 2 og 3, der vil erstatte lovforslagets § 15. Hertil bemærkes, at den gældende lovs § 4, stk. 2 og 3, ikke tager højde for lempelserne i den fortolkende note til FATFs særlige anbefaling nr. VII.

Som følge af beslutningen om at afvente forordningen om hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, findes det på nuværende tidspunkt mest hensigtsmæssigt at undlade et særligt krav om, at IBAN-nummeret skal medfølge enhver pengeoverførsel.

Til § 16

Finansrådet anfører i relation til lovforslagets § 16, stk. 2, at det er af væsentlig betydning, at pengeinstitutterne har adgang til information om, hvilke virksomheder/lande – uden for EU – der er underlagt krav om kundekendskab m.v., og at sådan information løbende opdateres. I modsat fald har reglen ingen større praktisk betydning for danske institutter, modsat EU-Kommissionens intention med disse nye bestemmelser.

Kommentar:

Det følger af artikel 40 (4) i 3. hvidvaskdirektiv, at Kommissionen kan træffe beslutning om, at et land uden for EU ikke har regler om kundekendskab m.v. svarende til 3. hvidvaskdirektiv eller ikke fører tilsyn med reglernes overholdelse svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Såfremt Kommissionen træffer beslutning om, at et land ikke lever op til dette, skal Kom-

missionen offentliggøre en negativliste, der indeholder det/de pågældende lande.

Listen vil alene indeholde de lande, hvor Kommissionen har taget konkret stilling til, at det/de pågældende lande ikke har regler eller fører tilsyn med disse regler svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Der kan ikke sluttes modsætningsvist fra listen. Listen kan således ikke tages til udtryk for, at lande, der ikke figurere på listen, har regler eller tilsyn svarende til 3. hvidvaskdirektiv.

Det er ikke muligt i nationalt regi at udarbejde den af Finansrådet efterspurgt liste.

Såfremt en virksomhed eller person vil forlade sig på oplysninger indhentet af en finansiel virksomhed etableret i et land udenfor EU, jf. lovforslagets § 16, stk. 2, og den pågældende virksomhed er etableret i et land, der ikke figurerer på den af Kommissionen udarbejdede liste, er det virksomhedens eller personens eget ansvar at vurdere, hvorvidt den finansielle virksomhed er underlagt krav om kundekendskab m.v., der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv. De af loven omfattede virksomheder og personer skal over for tilsynsmyndigheden kunne begrunde denne vurdering.

Ovenstående tydeliggøres i bemærkningerne.

Finansrådet anfører endvidere, at art. 19 i 3. hvidvaskdirektiv om udliciteerings- og agenturforhold også må medtages i den danske hvidvasklov.

Kommentar:

Ifølge 3. hvidvaskdirektivs artikel 19 skal reglerne, der svarer til lovforslagets §§ 16-17, om oplysninger fra tredjemand, ikke finde anvendelse på de situationer, hvor en virksomhed eller person har outsourcet legitimationsproceduren efter lovforslagets § 11, stk. 1-4, til en anden virksomhed. Det vil sige, at den af loven omfattede virksomhed eller person, uanset bestemmelserne i lovforslagets §§ 16-17, kan forlade sig på oplysninger efter lovforslagets § 11, stk. 1-4, som er indhentet af den virksomhed eller person, som opgaven er outsourcet til. Dette gælder således også, selvom den virksomhed eller person, som opgaven er outsourcet til, ikke er nævnt i lovforslagets § 16. Det bemærkes i den forbindelse, at outsourcing af en sådan opgave dog ikke fritager den virksomhed eller person, der er forpligtet efter loven, for ansvaret efter loven. Dette indsættes i bemærkningerne.

Datatilsynet gør opmærksom på, at det ikke er tilstrækkeligt, at videregivelse alene er vurderet i henhold til lov om finansiel virksomhed. Datatilsynet finder, at videregivelsen i det omfang, der er tale om virksomheder,

som ikke er omfattet af lov om finansiel virksomhed, skal overvejes i forhold til persondataloven.

Datatilsynet gør endvidere opmærksom på, at indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, således at modtagerne af oplysninger ikke frit kan genbruge, videregive m.v. disse oplysninger.

Kommentar:

Formålet med bestemmelserne i lovforslagets §§ 16-17 er, at en person, som henvender sig hos en af loven omfattet virksomhed eller person, der ønsker at blive kunde, ikke behøver at legitimere sig, hvis personen allerede én gang er blevet legitimeret i en anden finansiel virksomhed eller hos en forsikringsmægler.

Det kan ikke udelukkes, at persondataloven gælder for de udenlandske virksomheder, der er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1 og 2. Det vil derfor blive tilføjet i bemærkningerne, at videregivelse af oplysninger fra de udenlandske selskaber skal ske i overensstemmelse med persondataloven. Det vil endvidere blive præciseret i bemærkningerne, at §§ 16 og 17 i lovforslaget supplerer de generelle regler i persondataloven, og at det blandt andet betyder, at persondatalovens regler skal iagttages, herunder persondatlovens § 5, stk. 2.

Til § 17

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet anfører, at bestemmelsen i lovforslagets § 17 om, at den virksomhed, der afgiver oplysninger i medfør af lovforslagets § 16, skal stille disse oplysninger til rådighed straks efter anmodning fra den modtagende virksomhed, ikke vil give politiet hjemmel til at rekvirere oplysninger fra udlandet i en straffesag udenom det almindelige retshjælpssystem.

Kommentar:

Bestemmelsen ændres i overensstemmelse med direktivets artikel 18 (1), således, at oplysningerne om kundens identitet straks stilles til rådighed for den virksomhed eller person, der forlader sig på en anden virksomheds oplysninger. På den måde vil oplysningerne være til stede hos den danske virksomhed eller person, som politiet henvender sig til i en efterforskningssituation.

Til § 18

F&P anfører i deres høringssvar, at definitionen vedrørende politisk udsatte personer i lovforslagets § 2, stk. 6, er for bred. Definitionen omfatter blandt andet danske politisk udsatte personer, der er bosiddende i et andet land. F&P anfører, at såfremt der er tale om eksempelvis et dansk stats-

ejet selskab, hvor bestyrelsesmedlemmerne er bosat i eksempelvis Sverige eller Tyskland, synes skærpede legitimationskrav, jf. lovforslagets § 18, stk. 4, at være unødvendige, hvorfor de skærpede legitimationskrav kun bør gælde personer bosat udenfor EU.

Kommentar:

Det vil ikke være i overensstemmelse med artikel 13 (4) i 3. hvidvaskdirektiv at begrænse den skærpede opmærksomhed til personer, der er bosat udenfor EU, idet direktivet omfatter både personer med bopæl i en anden medlemsstat og personer bosat i et tredjeland. Det vil endvidere ikke være i overensstemmelse med samme artikel i direktivet at undtage danske bestyrelsesmedlemmer i et dansk statsejet selskab, hvis de er bosat i udlandet.

Finansrådet ønsker, at bemærkningerne til lovforslagets § 18, stk. 3, nr. 4, uddybes.

Kommentar:

Lovforslagets § 18, stk. 3, nr. 4, udgår, da institutternes ansvar for at udføre de krævede foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme fremgår af de pågældende landes lovgivning

Finansrådet ønsker det endvidere præciseret, at de skærpede krav til korrespondentbanker i lovforslagets § 18 ikke gælder, når kravene i lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt.

Kommentar:

Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 18, at de skærpede krav til kundelegitimation ikke gælder i de i § 20, stk. 1 og 2, nævnte situationer.

Realkreditrådet ønsker en yderligere præcisering og konkretisering af de skærpede legitimationskrav, også i relation til andre typer af finansielle virksomheder end pengeinstitutter.

Kommentar:

Lovforslagets § 18 omfatter alle personer og virksomheder, der er omfattet af loven, bortset fra bestemmelsens stk. 3, der kun omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter og udsteder af elektroniske penge, hvilket er præciseret i bemærkningerne.

Til § 19

Finansrådet ønsker, at der også bør gælde nogle modifikationer for medarbejderaktieordninger, da disse ordninger ikke udgør et risikoområde. Finansrådet foreslår, at selskabet, som vil udstede medarbejderaktier, skal levere identitetsoplysninger til pengeinstituttet og samtidig bekræfte, at

der har været forevist behørig legitimation samt en række yderligere foranstaltninger.

Kommentar:

At undtage medarbejderaktieordninger kræver, at ordningen opfylder de tekniske kriterier for lav risiko, som Kommissionen skal vedtage. Dette sker først 6 måneder efter direktivets ikrafttræden, som forventes at være i november 2005.

Hvis det konkret anses for godtgjort, at et pengeinstitut anvender den af Finansrådet beskrevne procedure ud fra en risikovurdering efter § 11 i lovforslaget, er det muligt allerede fra lovforslagets ikrafttræden at begrænse legitimationsprocedurerne for medarbejderaktieordninger. Den af Finansrådet foreslået procedure kan endvidere indgå i den vejledning, som bliver udarbejdet i samarbejde med branchen.

F&P vil gerne have det præciseret i bemærkningerne, hvad der menes med kunde i lovforslagets § 19 stk. 1, nr. 3.

Kommentar:

Med kunde i lovforslagets § 19, stk. 1, nr. 3, menes der pensionsopspareren, hvilket præciseres i bemærkningerne.

F&P er endvidere af den opfattelse, at livsforsikrings- og pensionsaftaler, der er indgået i medfør af en arbejdskontrakt, og hvor bidraget betales via arbejdsgiveren, skal være undtaget fra legitimationskravene.

Kommentar:

De nævnte aftaler er allerede undtaget i medfør af lovforslagets § 19, stk. 1, nr. 2.

F&P ønsker desuden, at det i bemærkningerne præciseres, at kravene, der gælder efter lovforslagets § 11, ikke gælder for de tilfælde, der er undtaget i henhold til § 19 i lovforslaget.

Kommentar:

Det indføres i bemærkningerne, at der i lovforslagets § 19 er en formodning for, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering er lav. I disse situationer kan man derfor helt undlade at opfylde kravene i § 11 i lovforslaget.

Legitimation - § 19, stk. 2

F&P ønsker, at lovforslagets § 19, stk. 2, skal udgå, da det er en gentagelse af § 10 i lovforslaget.

Kommentar:

Bestemmelsen omhandler, at der altid skal kræves legitimation, når der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. Det er vigtigt, at dette også fremgår af § 19 i lovforslaget, idet denne bestemmelse omhandler en række undtagelser fra legitimationskravene.

Det er i øvrigt blevet bemærket, at det for mobiloperatører vil være umuligt at leve op til legitimationskravene i det tilfælde, at der skulle være en mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, fordi forudbetalte taletidskort udstedes anonymt. Problemet er, om mobiloperatører så alligevel de facto påføres en legitimationspligt, selvom de efter lovforslaget § 19, stk. 1, nr. 5, er undtaget. Det er endvidere anført, at der er meget begrænset risiko for, at hvidvaskning og terrorfinansiering sker gennem køb af forudbetalte taletidskort.

Kommentar:

Det er ikke et praktisk problem, da en mobiloperatør formentlig aldrig vil have kundekontakt ved salg af taletidskort. Det antages derfor at være meget sjældent – hvis overhovedet –, at udstedere af forudbetalte taletidskort skal leve op til legitimationskravene, der opfyldes ud fra en risikovurdering, medmindre der er tale om en konkret mistanke, idet legitimationskravene i sådanne tilfælde altid skal opfyldes.

Til § 20

Finansrådet ønsker, som også nævnt til lovforslagets § 16, en liste over de pågældende institutter i 3. lande, der opfylder kravene i 3. hvidvaskdirektiv, og at der føres kontrol med disse krav.

Kommentar:

Det fremgår af § 21 i lovforslaget, at Finanstilsynet, hvis det besluttet af Kommissionen, kan bestemme, at undtagelsen i lovforslagets §§ 19 og 20, ikke kan anvendes i forhold til virksomheder i et land udenfor EU.

Det følger af artikel 40 (4) i 3. hvidvaskdirektiv, at Kommissionen kan træffe beslutning om, at et land uden for EU ikke har regler om kundekendskab m.v. svarende til 3. hvidvaskdirektiv eller ikke fører tilsyn med reglernes overholdelse svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Såfremt Kommissionen træffer beslutning om, at et land ikke lever op til dette, skal Kommissionen offentliggøre en negativliste, der indeholder det/de pågældende lande.

Listen vil alene indeholde de lande, hvor Kommissionen har taget konkret stilling til, at det/de pågældende lande ikke har regler eller fører tilsyn med disse regler svarende til 3. hvidvaskdirektiv. Der kan ikke sluttes modsætningsvist fra listen. Listen kan således ikke tages til udtryk for, at

lande, der ikke figurere på listen, har regler eller tilsyn svarende til 3. hvidvaskdirektiv.

Det er ikke muligt i nationalt regi at udarbejde den af Finansrådet efterspurgte liste.

Såfremt en virksomhed eller person vil forlade sig på oplysninger indhentet af en finansiel virksomhed etableret i et land udenfor EU, jf. lovforslagets § 16, stk. 2, og den pågældende virksomhed er etableret i et land, der ikke figurerer på den af Kommissionen udarbejdede liste, er det virksomhedens eller personens eget ansvar at vurdere, hvorvidt den finansielle virksomhed er underlagt krav om kundekendskab m.v., der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv. De af loven omfattede virksomheder og personer skal over for tilsynsmyndigheden kunne begrunde denne vurdering.

Ovenstående tydeliggøres i bemærkningerne.

Finansrådet ønsker desuden oplyst, om identifikationskravene i lovforslagets § 11 også gælder, når der oprettes separate klientkonti.

Kommentar:

Hvis der ved en separat klientkonto forstås, at den er oprettet af advokaten i klientens eget navn, falder den ind under § 14 i lovforslaget, hvorefter klienten skal legitimeres. Dette nævnes i bemærkningerne.

Til § 22

Realkreditrådet ønsker præciseret, hvad der forstås ved en transaktion.

Kommentar:

Transaktion skal forstås på samme måde som i den gældende lov. Der foretages ikke yderligere præciseringer.

Realkreditrådet mener endvidere, at det hverken er hensigtsmæssigt eller proportionalt at opbevare dokumenter, eksempelvis samtlige lånetilbud m.v., i mindst 5 år. Det foreslået indføres en risikovurdering, dog således, at alt materiale vedrørende politisk udsatte personer opbevares i mindst 5 år.

Kommentar:

Det er allerede et krav i henhold til den gældende lov, at identitetsoplysningerne skal opbevares i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Dokumenter og registreringer vedrørende transaktioner skal opbevares i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Det følger endvidere af 3. hvidvaskdirektiv, hvorfor der ikke er mulighed for at indføre en risikovurdering. Hvis eksempelvis et lånetilbud ikke bliver effektueret, skal til-

buddet ikke opbevares. Hvis der er tale om en låneaftale, skal eksempelvis lånedokumentet opbevares i mindst 5 år efter indfrielse af lånet. Dette klargøres i bemærkningerne.

F&P anmoder om, at det præciseres i bemærkningerne, at såfremt der er tale om bestandsoverdragelse eller skift af administrator, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne opbevares af enten det afgivende eller det modtagende selskab.

Kommentar:

Det anføres i bemærkningerne, at overdragelse af en portefølje af udlån i et pengeinstitut, en bestandsoverdragelse i et forsikringsselskab eller skift af administrator m.v. indebærer, at den overtagende virksomhed eller person bliver ansvarlig for opbevaringen af identitetsoplysningerne.

Advokatrådet foreslår, at henvisningen i bemærkningerne til § 13 i bogføringsloven klargøres, således at det anføres, at pligten til at opbevare identitetsoplysninger m.v. påhviler de samme personer eller myndigheder, som efter bogføringsloven har pligt til at opbevare regnskabsmateriale i tilfælde, hvor bogføringspligten ophører.

Kommentar:

Såfremt der er tale om ophør af en virksomhed, gælder bogføringslovens regler. Såfremt der kun er tale om en delvis overdragelse af eksempelvis en kundeportefølje, vil det være den overtagende virksomhed eller person, der har opbevaringspligten. Grunden til denne afvigelse fra bogføringsloven er, at kundelegitimation først forældes efter 5 år efter kunde-forholdets ophør. Dette indføres i bemærkningerne.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og Politiets Efterretningstjeneste anfører, at der så vidt muligt bør tages og opbevares kopi af identifikationsdokumenter med fotografi. Dette er særligt vigtigt, hvis der ikke er så mange yderligere identitetsoplysninger. Dette skyldes, at der gennem de senere år har været et stigende problem på verdensplan med identitetstyveri.

Datatilsynet gør opmærksom på, at behandling, herunder indsamling og opbevaring af oplysninger, skal have hjemmel i persondatalovens behandlingsregler. Behandlingen kan blandt andet ske, hvis den registrerede har givet samtykke, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse eller hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.

Kommentar:

Der er tale om en væsentlig samfundsmæssig interesse i, at kopi af legitimationsdokumenter, herunder billedlegitimation, kan opbevares, jf. det af SØK ovenfor anførte. Bestemmelsen i forslagets § 22 skal derfor forstås som en fravigelse af persondataloven, således at legitimationsdokumenter kan opbevares i medfør af hvidvasklovens regler. Dette præciseres i bemærkningerne.

Opbevaring - § 22, stk. 2

Finansrådet efterlyser nærmere retningslinjer for, hvad der ligger i, at oplysningerne, som pengeinstituttet skal opbevare, skal kunne fremfindes "samlet", og at formålet med bestemmelsen er, at myndighederne skal kunne få hurtig adgang til oplysningerne.

Kommentar:

Formålet med bestemmelsen er, at det skal være muligt at kæde transaktionen sammen med identifikationen af kunden. Det vil sige, at når transaktionen spores, skal det være muligt at relatere den til kunden. Dette klargøres i bemærkningerne.

Til § 24

På baggrund af overvejelserne om at udskyde ikrafttrædelsen af visse af lovens bestemmelser til 1. januar 2007, er det præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 24, at denne bestemmelse alene skal opfyldes i det omfang, at de bestemmelser, som § 24 vedrører, er trådt i kraft. Dette betyder eksempelvis, at der ikke skal uddannes i "politisk udsatte personer", jf. lovforslagets § 18, før bestemmelsen træder i kraft den 1. januar 2007.

F&P ønsker, at det i bemærkningerne bliver præciseret, at fortolkningen af "tilstrækkelige skriftlige interne regler.....uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejdere" skal ses i lyset af, om der er tale om lav risiko for hvidvask m.v.

Kommentar:

Det præciseres i bemærkningerne, at der for visse typer virksomheder vil være tale om lavrisikokunder eller lavrisikoprodukter, hvorfor kravene i henhold til § 24 kan vurderes ud fra en risikobaseret synsvinkel, jf. ordet "tilstrækkelige".

Dansk Ejendomsmæglerforening anfører, at ejendomsmæglervirksomheder generelt ikke har forudsætninger for at foretage den krævede vurdering af, om en transaktion har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, eller at udarbejde interne regler, der sikrer lovens overholdelse. Foreningen ønsker derfor, at loven klart – og så vidt muligt udtøm-

mende – beskriver relevante forhold/situationer nærmere for de enkelte berørte brancher.

Kommentar:

En uddybning af indholdet af lovforslagets § 24 om udarbejdelse af interne regler vil ske i samarbejde med branchen i den vejledning, der skal udarbejdes.

Realkreditrådet foreslår, at bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de krav, som er opregnet i lovforslagets § 24, stk. 1, afgrænses nærmere i lovbemærkningerne, herunder at tilsynet ved fastsættelse af regler for forskellige typer af finansielle virksomheder tager udgangspunkt i risikoen for hvidvask og terrorfinansiering.

Kommentar:

Det indføres i bemærkningerne, at Finanstilsynet ved fastsættelse af regler for forskellige typer af finansielle virksomheder skal tage udgangspunkt i de pågældende virksomheders risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Det er endvidere allerede nævnt, at retningslinier til lovforslaget skal drøftes med den omfattede sektor, inden retningslinierne udstedes.

Til § 26

F&P anfører, at det bør fremgå af bestemmelsen, at den gælder på personniveau. F&P henviser i denne forbindelse til, at det bør være muligt til brug for eksempelvis branchestatistik at få oplyst af medlemsselskaberne, eksempelvis hvor mange indberetninger, der er foretaget.

Kommentar:

Oplysninger, der ikke kan henføres til en person, er ikke omfattet af tavshedspligtsbestemmelserne.

Finansrådet og Datatilsynet anfører, at det i artikel 33 i 3. hvidvaskdirektiv er anført, at artikel 28, der svarer til lovforslagets § 26, ikke har forrang for national lovgivning om databeskyttelse og tavshedspligt.

Finansrådet mener derfor, at det må nævnes i bemærkningerne til lovforslagets § 26, at den nævnte videregivelsesadgang er i overensstemmelse med persondataloven og Datatilsynets praksis.

Datatilsynet bemærker, at det ikke fremgår, at Finanstilsynet har overvejet, hvorvidt videregivelsen efter lovforslagets § 26 vil være berettiget i forhold til persondatalovens regler, herunder særligt reglerne i § 8 i persondataloven om behandling, herunder videregivelse, af oplysninger om strafbare forhold, samt reglerne i persondatalovens kapitel 7 vedrørende overførsel af oplysninger til tredjelande. Der henstilles derfor til, at for-

holdet til persondataloven overvejes nærmere i det videre arbejde med lovforslaget.

Kommentar:

Der er ikke taget stilling til, om videregivelse i medfør af lovforslagets § 26 er i overensstemmelse med persondataloven. Dette beror på en konkret vurdering.

Det er derfor præciseret i bemærkningerne, at bestemmelsen supplerer bestemmelserne i persondataloven. Det indebærer, at der kun må videregives oplysninger efter § 26 i lovforslaget, hvis videregivelsen er i overensstemmelse med persondatalovens bestemmelser. Dette gælder dog ikke finansielle virksomheder, som er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Her skal videregivelsen være berettiget i medfør af de særlige regler på det finansielle område.

Fraråde klienter ulovlig virksomhed - § 26, stk. 3

Finansrådet mener, at bestemmelsen i lovforslagets § 26, stk. 3, også bør gælde for pengeinstitutter, når de rådgiver deres kunder. Ifølge bestemmelsen er tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 26, stk. 1, ikke til hinder for, at advokater, revisorer og skatterådgivere fraråder deres klienter at udøve ulovlig virksomhed.

Hvis bestemmelsen ikke gælder for pengeinstitutter, mener Finansrådet, at bestemmelsen rejser spørgsmål, som må afklares nærmere i relation til rådgiveransvar og medvirken.

Kommentar:

Som tidligere oplyst er bestemmelsen i lovforslagets § 26, stk. 3, direktivbestemt, og bestemmelsen gælder ifølge 3. hvidvaskdirektiv kun for advokater, revisorer og skatterådgivere. Danmark rejste under forhandlingerne det spørgsmål, om bestemmelsen ikke også burde gælde for andre. Dette blev afvist.

Pengeinstitutter, der ikke er omfattet af § 26, stk. 3, skal overholde hovedreglen om tavshedspligt i stk. 1, hvorfor bestemmelsen ikke rejser spørgsmål, som må afklares nærmere i relation til rådgiveransvar og medvirken.

Videregivelse indenfor samme gruppe - § 26, stk. 4

F&P beder om en bekræftelse af, at bestemmelsen i lovforslagets § 26, stk. 4, indebærer, at oplysninger om, at der er givet underretning m.v., kan videregives til virksomheder indenfor samme administrationsfællesskab. Ifølge bestemmelsen kan oplysninger om, at der er givet underret-

ning m.v., videregives til virksomheder, der tilhører samme gruppe, som defineret i artikel 2, nr. 12 i direktiv 2002/87/EF.

Kommentar:

Det vurderes, på baggrund af artikel 12 (1) (b) i direktiv 83/349/EØF, at administrationsfællesskaber er omfattet af lovforslagets § 26, stk. 4, hvilket præciseres i bemærkningerne.

Videregivelse indenfor samme juridiske enhed eller netværk - § 26, stk. 5

Advokatrådet opfordrer til, at bemærkningerne til lovforslagets § 26, stk. 5, ændres.

Ifølge lovforslagets § 26, stk. 5, kan oplysninger om, at der er givet underretning m.v. videregives inden for samme juridiske enhed eller netværk. Ifølge bemærkningerne til § 26, stk. 5, er det afgørende for, hvorvidt der er tale om et netværk, om der er fælles ejerskab, fælles ledelse eller fælles kontrol. Imidlertid peger Advokatrådet på, at disse betingelser er kumulative i 3. hvidvaskdirektiv, jf. artikel 28 (4), hvorefter der ved et netværk forstås en struktur, der har fælles ejerskab, fælles ledelse og fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.

Kommentar:

Det er korrekt, at betingelserne ifølge direktivet er kumulative, hvorfor "eller" i bemærkningerne er rettet til "og".

Til § 31

Tilsyn - § 31, stk. 2

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer efterspørger oplysninger om, hvordan tilsynet udføres i andre EU-lande.

Kommentar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 31, stk. 2, er direktivbestemt og tillader medlemsstaterne, at de nævnte opgaver udføres på grundlag af en risikovurdering. Det er uvist, hvordan de øvrige medlemslande vil vælge at opfylde direktivets krav om tilsyn.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet foreslår, at lovforslagets § 31, stk. 2, hvorefter tilsynet med de i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 11 og 14-17, nævnte virksomheder og personer sker på grundlag af en vurdering af risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme, udgår. SØK foreslår samtidig, at muligheden for i overensstemmelse med 3. hvidvaskdirektivs artikel 37 (4) at vælge en risikobaseret løsning kun

nævnes i bemærkningerne, således at tilsynsmuligheden ikke begrænses i loven.

SØK mener under alle omstændigheder, at der kan være behov for en begrænset kontrol af, at der i de aktuelle brancher eller i dele af disse handles i overensstemmelse med loven – herunder for at se, om der er behov for udvidet kontrol på nogle områder – uden at branchen menes generelt at være aktuel i relation til hvidvask og/eller finansiering af terrorisme.

Endelig henviser SØK til bemærkningerne, hvorefter "risikovurderingen vil bero på en vurdering af, om der er særlige forhold vedrørende virksomheden og dens branche". SØK mener, at det bør præciseres i bemærkningerne, hvornår tilsyn vil være aktuelt, og hvornår oplysningerne vil have en karakter, der gør, at yderligere oplysninger bør indhentes efter retsplejelovens regler i forbindelse med efterforskning.

Kommentar:

Som SØK selv er inde på, fremgår det direkte af 3. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne kan tillade, at tilsynet med de nævnte virksomheder og personer udføres på grundlag af en risikovurdering. Af ressourcemæssige hensyn er det valgt, at tilsynet med de nævnte virksomheder og personer udføres på grundlag af en risikovurdering.

Bestemmelsen i lovforslagets § 31, stk. 2, er således i overensstemmelse med direktivet. Bestemmelsen er sat ind i lovtæksten, så det fremgår direkte heraf, og ikke skal læses ud af bemærkningerne, at tilsynet udføres på grundlag af en risikovurdering.

Det er dog præciseret i bemærkningerne, at der ikke kan sluttes modsætningsvist fra bestemmelsen, idet Finanstilsynets tilsyn også er risikobaseret. Baggrunden er, at ressourceanvendelsen skal være optimal.

Det fremgår af bemærkningerne, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan supplere sit tilsyn - ud over konkrete kontrolforanstaltninger – med generel vejledning om reglerne i loven og kontakt til relevante brancheforeninger.

Det findes ikke hensigtsmæssigt at præcisere begrebet risikovurdering yderligere i bemærkningerne, idet det fortsat skal være overladt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i den konkrete sag at foretage en risikovurdering og tilrettelægge tilsynet herefter.

Til § 34

Datatilsynet henstiller til, at forholdet til persondataloven overvejes i det videre arbejde med lovforslaget, herunder at det tydeliggøres i lovforsla-

gets bemærkninger, hvorvidt der tilsigtes en fravigelse af persondataloven.

Såfremt dette er tilfældet, henstiller Datatilsynet desuden til, at der foretager en vurdering af, hvorvidt den ønskede lovregel er forenelig med databeskyttelsesdirektivet.

Datatilsynet gør endelig opmærksom på, at det generelt er Datatilsynets opfattelse, at en særskilt hjemmel til registrering og videregivelse af oplysninger i videre omfang end, hvad der følger af persondataloven, kun bør tilvejebringes, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Datatilsynet henviser til, at bestemmelsen svarer til § 18 i lovudkastet i Brydesholtudvalgets betænkning. Det fremgår af betænkningen side 66, at udvalget finder det tvivlsomt om udvidelsen af muligheden for at give feedback ligger inden for rammerne af persondatalovens § 8, og at udvalget blandt andet derfor finder, at behandlingen bør fastsættes ved lov.

Datatilsynet henviser endvidere til, at bestemmelsen gennemfører artikel 35 (3) i 3. hvidvaskdirektiv, hvorefter medlemsstaterne så vidt muligt sikrer hurtig feedback vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Kommentar:

I overensstemmelse med Brydesholtudvalget fraviger lovforslagets § 34, stk. 1, bestemmelsen i persondatalovens § 8, idet forslaget indeholder en særskilt hjemmel til behandling af oplysninger om strafbare forhold i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven. SØKs mulighed for at give tilbagemelding til den underrettende har til formål at forebygge eller standse kriminalitet mod den underrettende og forebygge kriminalitet ved at give de virksomheder og personer, der underretter, indblik i nye former for hvidvask og terrorfinansiering. Dette betragtes som vægtige samfundsmæssige hensyn.

Fravigelsen af persondataloven vurderes i øvrigt ikke at være i strid med databeskyttelsesdirektivet.

Ovennævnte er præciseret i bemærkningerne til § 34.

3. Høring

Følgende myndigheder og organisationer har været hørt:

Advokatrådet

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Auktionsholderforeningen

Danmarks Automobilforhandler Forening

Danmarks Nationalbank
 Danmarks Rederiforening
 Dansk Autoriseret Markedsplads A/S
 Dansk Arbejdsgiverforening
 Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening
 Danske Guldsmede og Urmagere
 Dansk Ejendomsmæglerforening
 Dansk Handel & Service
 Dansk Gallerisammenslutning
 Dansk Industri (DI)
 Datatilsynet
 Den Danske Aktuarforening
 Den Danske Børsmæglerforening
 Den Danske Finansanalytikerforening
 Den Danske Fondsmæglerforening
 Det Danske Handelskammer
 Erhvervsankenævnet
 Finans & Leasing
 Finansforbundet
 FIH Erhvervsbank A/S
 Finansrådet (Danske Pengeinstitutters Forening)
 Finanssektorens Arbejdsgiverforening
 Forbrugerombudsmanden
 Forbrugerrådet
 Foreningen af Firmapensionskasser
 Foreningen af J.A.K. Andelskasser
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
 Foreningen Registrerede Revisorer
 Forsikring & Pension
 Forsikringsmæglerforeningen i Danmark
 Forsikringsmæglernes Brancheforening
 Håndværksrådet
 InvesteringsForeningsRådet
 KommuneKredit
 Kunsthandlerforeningen af 1943
 Københavns Fondsbørs A/S
 KøbmandStandens OplysningsBureau
 Landsforeningen af beskikkede Advokater
 Lokale Pengeinstitutter
 Post Danmark
 Præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Odense, Århus,
 Aalborg og Roskilde
 Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret
 Realkreditrådet
 Regionale Bankers Forening
 Rigsadvokaten
 Rigsombudsmanden på Færøerne

Rigsombudsmanden i Grønland
 Rigspolitichefen
 Sammenslutningen Danske Andelskasser
 Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet
 Værdipapircentralen A/S
 Western Union

Følgende myndigheder og organisationer har afgivet høringsvar:

Advokatrådet
 Danmarks Nationalbank
 Danmarks Rederiforening
 Dansk Aktionærforening
 Dansk Ejendomsmæglerforening
 Dansk Handel & Service
 Danske Guldsmede og Urmagere
 Datatilsynet
 Den Danske Fondsmæglerforening
 Erhvervsankenævnet
 Finansforbundet
 Finansrådet
 Finanssektorens Arbejdsgiverforening
 Foreningen af Firmapensionskasser
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
 Foreningen Danske Revisorer
 Foreningen Registrerede Revisorer
 Forsikring & Pension
 HTS – Handels-, Transport- og Serviceerhvervene
 Lokale Pengeinstitutter
 Politiets Efterretningstjeneste
 Præsidenten for Københavns Byret
 Præsidenten for Vestre Landsret
 Præsidenten for Østre Landsret
 Realkreditrådet
 Rigsadvokaten
 Rigsombudsmanden i Grønland
 Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet

Følgende myndigheder og organisationer er fremkommet med bemærkninger til lovforslaget:

Advokatrådet
 Den Danske Fondsmæglerforening
 Dansk Handel & Service
 Dansk Ejendomsmæglerforening
 Danske Guldsmede og Urmagere
 Datatilsynet
 Finansforbundet
 Finansrådet

Finanssektorens Arbejdsgiverforening
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
Forsikring & Pension
HTS – Handels-, Transport- og Serviceerhvervene
Lokale Pengeinstitutter
Politiets Efterretningstjeneste
Realkreditrådet
Rigsadvokaten
Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet